

ABSTRAKT

Cílem práce je porozumění tomu, jak děti přemýšlí o světě a jak se v něm orientují. Ambicí výzkumu je nalezení významů, které děti smrti přiřkládají.

Jedním z předpokladů výzkumu je domněnka, že na představy o smrti se nelze ptát přímo, aniž by docházelo k nežádoucí redukci potenciálně bohaté odpovědi. Z tohoto důvodu byl zvolen jako nástroj Tematický apercepční test, přičemž děti vyprávěly příběhy na předem vybrané tabule.

Na výzkumu spolupracovalo jedenáct devíti až desítiletých dětí, které navštěvovaly, nebo právě ukončily docházku do 3. tříd pražských ZŠ.

Z výzkumu vyplynulo, že v příbězích dětí, které by ještě neměly dosahovat abstraktního stadia myšlenkových operací, se již objevují jevy jako je paradox, koloběh života, schopnost zemřít tzv. z psychických příčin, nebo názor, že vzpomínání na zemřelého člověka znamená jakési „bytí s ním“ a může být úlevné.

Zdá se tedy, že není daleko doba, kdy vývojová psychologie vymění teorii od konkrétního k abstraktnímu za nějakou jinou, která bude lépe odrážet skutečnost.

KLÍČOVÁ SLOVA

představy o smrti, děti, narativní přístup, TAT, tematická analýza příběhu